

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10358** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на К. Б. А., ЕГН [ЕГН] чрез адв. Г. М. срещу решение № 2142 от 14.06.2022г., постановено по н.а.х.д. № 9169/2021г. на СРС, НО, 107-ми състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-009893/20.05.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на К. Б. А. са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 20 лева на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП, глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и глоба в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на районен съд е неправилно и незаконосъобразно, постановено при липсата на доказателства или в противоречие с тях. Оспорва се, че жалбоподателят А. е годин субект на вменените му нарушения, като се твърди, че същият не е управлявал МПС на инкриминираната дата, респективно не е притежавал качеството „водач“ на МПС. Касаторът счита, че неправилно съдът е ценил като годно доказателство талона за медицинско изследване. Счита, че след като в същия не е

отбелязана конкретна дата, а само година - 2021г., то за А. е съществувала възможност да се яви в лечебното заведение до края на същата и следователно нарушението следва да е извършено най-рано на 01.01.2022 г. Поддържа, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което пречатства защитата на лицето, с оглед допуснатите в АУАН неясноти относно датата и часа на вменените нарушения като се оспорват мотивите на районния съд.

В съдебно заседание касаторът не се явява лично и не се представлява. Постъпила е писмена защита, с която се поддържа касационната жалба и се претендират разноски. Ответникът – началник група към СДВР отдел „Пътна полиция“ не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Х. Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

В производството пред Софийски районен съд е установено, че на 02.05.2021г. вечерта жалбоподателят К. Б. А. като водач на лек автомобил „Л. Либра“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място],[жк], по улица без име с посока на движение от блок 808 към [улица]и пред блок 807 извършил маневра назад, в резултат на което причинил ПТП с паркираните от лявата му страна два броя МПС-та - „Форд К.“ с ДК [рег.номер на МПС] и „Шкода О.“ с ДК [рег.номер на МПС] . След настъпване на ПТП-то А. излязъл от автомобила и се отдалечил от местопроизшествието. След подаден сигнал за настъпило ПТП, на място пристигнал автопатрул на 09 РУ-СДВР, част от екипа на който бил свидетелят А. К.. На място последният установил св. М. В. и още едно лице от женски пол и изоставеният лек автомобил „Л. Либра“ с ДК [рег.номер на МПС] . Двете свидетелки обяснили на полицейския служител механизма на настъпване на ПТП и му дали данни и описание за водача. Полицейският служител предприел обход на района, при който установил намиращия се в близост К. А., който бил в явно нетрезво състояние. След като била установена неговата самоличност и върнат на мястото на произшествието, служителят поискал съдействие екип на ОПП-СДВР. При последвалата проверка К. А. отказал пред св. М. Д. да бъде тестван с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ № ARNA-0142 за употреба на алкохол. Бил изготвен протокол за медицинско изследване, който бил предявен на и подписан от А., но в протокола не е отразен час на предявяване, както и дата на съставяне. Свидетелят М. Д. съставил и два броя протоколи за ПТП с вписан в тях час на съставяне 22.40 часа. В хода на проверката А. не представил и контролен талон към СУМПС.

За гореописаното свидетелят М. Д. съставил АУАН № 371943/02.05.21г. на К. А. за нарушения на чл. 40, ал. 2, пр. 1 ЗДвП, на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, който му предявил незабавно.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното НП № 21-4332- 009893/20.05.2021г. от началник група към СДВР, О”ПП” при СДВР.

За да постанови обжалваното решение СРС приел, че съставените АУАН и

наказателно постановление отговарят на изискванията на ЗАНН и са издадени в съответствие с давностните срокове, предвидени в закона.

След съвкупен анализ на събраните доказателства съдът е намерил, че по безспорен и несъмнен начин се доказва, че К. А. е извършил вменените му административни нарушения по чл. 40, ал. 2, пр. 1 ЗДвП, на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Обосновал е наличие на елементите на нарушението от обективни и субективна страна. Обосновал е подробно неоснователността на доводите на жалбоподателя във връзка с твърденията му за незаконосъобразност на НП.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност, че именно санкционираното лице е водач на лек автомобил „Л. Либра“ с ДК [рег.номер на МПС] и отказът да му бъде извършена проверка за употребени наркотични вещества или техни аналози, както с тест, така и с вземане на биологични проби за химическо изследване и химико-токсикологично лабораторно изследване, като даде кръвна проба за целта, се установяват по безспорен начин като наведените в тази насока възражения са несъстоятелни. Същите са получили задълбочен и правилен отговор от разгледалия делото състав на районен съд, поради което няма ненужно да бъдат повтаряни.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2142 от 14.06.2022г., постановено по н.а.х.д. № 9169/2021г. на СРС, НО, 107-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332- 009893/20.05.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел ”Пътна полиция” при СДВР, с което на К. Б. А. са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 20 лева на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП, глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1

ЗДВП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДВП и глоба в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДВП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДВП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.